

Temps Ordinari - Corpus Christi

[Gn 14,18-20](#)

[1 Co 11,23-26](#)

[Lc 9,11b-17](#)

Després de la cinquentena pasqual i de totes les solemnitats apoteòsiques (Ascensió i Stma. Trinitat), arribem a l'última, aquella que marca, assenyala, indica la vida del cristià: l'Eucaristia, el Cos i la Sang de Jesús, el Crist. Aquest final és un inici al temps ordinari. Tot final té un inici, i el final ungeix el nostre camí. El final mostra la finalitat i l'origen de les coses, d'on venim i cap a on anem. Al final de la pregària eucarística, "*Per Ell, amb Ell i en Ell, vos Déu Pare Omnipotent, en la unitat de l'Esperit Sant, tot honor i tota glòria pels segles dels segles*", tota l'assemblea respon: *Amén*. És l'Amén final. Un Amén que engendra alguna cosa nova, una nova vida cada vegada que el pronunciem en assemblea. L'Amén final enceta i engendra un cor viu del que l'Esperit del Ressuscitat fa ressonar a la comunitat. Què hi ha darrera d'aquest ressò? Quins és el rerefons de l'Amén final? Tres són les notes musicals: a) El servei (diaconia). És el lligam teixit entre uns i altres. I no només entre "els nostres". Podríem també anomenar-lo vida fraternal? Aquest "servei o diaconia" no es redueix als gestos caritatius de la col·lecta durant la missa o de les almoines que podem fer. Esdevé una disposició per a la vida, per les nostres relacions familiars, professionals, d'amistat i des dels més necessitats. b) La litúrgia (leitúrgia). És l'acte de fe personal dintre del conjunt comunitari encara que siguem anònims uns i altres. Els altres ens ajuden a pregar. La litúrgia no són un conjunt de normes a seguir. Va més enllà. És pregària, aquella que eleva els cors i transforma les nostres accions: fer de la nostra vida una eucaristia permanent. Quin gran desig i quina pregària! c) El testimoni (martyria). L'Amén final ens compromet encara que no ens hi adonem. Fa avançar la promessa de construir el Regne entre la humanitat, aquella que tenim i teixim, i no la que ens agradaria ser i no som. El Regne ja és aquí. Totes tres notes musicals constitueixen un trípede en l'Amén final. La lloança implica una vida fraternal i aquesta, una responsabilitat cristiana en el món. Cadascuna s'alimenta les unes amb les altres. El servei (diaconia) sense el testimoni esdevé un servei social, i la litúrgia sense el testimoni ni el servei es transforma en un ritualisme absolutament sense sentit. L'Amén final és el cant de l'assemblea en comunió. Entrellaça les parts en un mateix cos per ser cos del Cos de Crist. És Ell qui provoca un acte de fe - de confiança -, un testimoni pels altres des dels qui no tenen veu, i un servei com a crit on la caritat i la justícia s'abracen interpel·lant el nostre camí. Jesús esdevé el testimoni, el Primer Testimoni, de l'amor de Déu que "tant va estimar el món que envià el seu Fill". Ell comunica, es dona sense escatimar-se res. Sublim plenitud! Jesús honora el Pare en "veritat i en esperit". Més encara, Ell ve "a servir i no a ser servit", en actiu i no en passiva. L'Amén final és el sí a tot el que veiem, escoltem i preguem durant l'Eucaristia. Aquest "sí" provoca una disposició al servei, a la pregària i al testimoni d'allò que celebrem i d'allò que creiem, és a dir, una vida per donar i per donar-se. Aleshores, les portes de l'església comencen a obrir-se per sortir i fer de la vida una donació, una comunicació, una Eucaristia fent Església des de l'Eucaristia. L'Amén final és un sí a tot això i més. Un sí al present: Així és! Un sí al futur: Així sigui! Desig i compromís. És la resposta a contemplar tot allò que bé rebut en Jesús, el Fill de Déu. És la proclama de qui vol ser deixeble compromès no només en formes sinó realment. L'Amén final és l'inici d'una vida nova, possible. És la promessa del mateix Déu de Jesús: una vida en abundància. És engendrar una vida oferida als altres. És renéixer de l'Esperit. És fer transparent de mica en mica l'Evangeli arreu. L'Amén final obre portes, especialment aquelles del cor, el nostre com a creients, perquè rebent el cos de Crist siguem un cos per Ell, en Ell i amb Ell. I rebent-lo, l'acollim i acollint-lo el creiem, i creient-lo l'anunciem segons el seu Evangeli.

ETIQUETES

LITÚRGIA SERVEI AMÉN TESTIMONI